

III. ročník protestního pochodu na býv. Juránkovu chatu

Občanské sdružení Otevřená Šumava, ve spolupráci s občanskými organizacemi Bavorského lesa, uspořádala 13. 10. 2012 již **třetí ročník česko – německého setkání na lokalitě býv. Juránkovy chaty** na hraničním Svarohu (1333 m). Zde pozdravil cca 150 turistů starosta města Železné Rudy Ing. Michal Šneberger, informaci o historické činnosti zdejšího lyžařského klubu a stále neakceptovaných požadavcích na zpřístupnění turistických cílů na Šumavě podal předseda o.s. Emil Kintzl a také promluvil arch. Pavel Valtr o vývoji Šumavy a zpracované publikaci Šumava a její perspektivy I. Všichni turisté se zde mohli občerstvit gulášovou polévkou s chlebem a nápojem. Kontakt s německými turisty a simultánní překlad zajistil PhDr. Radovan Holub. U pamětní tabule Juránkovy chaty byl položen věnec za obět' zlikvidované Juránkovy chaty a svévolně zlikvidované tzv. „Lávkové cesty“ a k tomu byl účastníkům vydán i Pamětní list.

Po odpočinku se turisté rozdělili na dvě skupiny, z nichž jedna od hraniční stezky směřovala k Černému jezeru a druhá k Čertovu jezeru. Na trase putování byl zjištěn ohrožený alpský migrant dřívátka alpská – *Soldanella alpina*, avšak ta roste u hraniční stezky pouze na bavorské straně, zatímco na české bezzásahové straně převládají expanzivní vzrůstné druhy trav, které neumožňují dalším (kompetičně slabším) bylinným druhům jejich existenci. Z cenných rostlinných druhů se lokálně vyskytuje ve vlhčích lesních částech stálozelená kapradina žebrovice různolistá – *Blechnum spicant* (otevřené větrné a suché plochy rozvrácených lesů její existenci neumožňují) a to pouze v nenarušeném lese, převážně u býv. turistické cesty a dále ještě na lokálně zamokřených ploškách se vyskytuje ohrožená plavuňka pučivá – *Lycopodium annotium*. Na kamenných mořích roste několik druhů lišejníků, ptačí zpěv scházel, pouze dva mohutní krkavci nad námi přelétli.

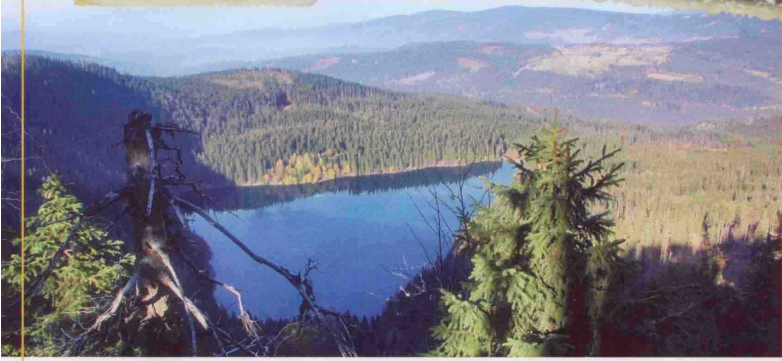
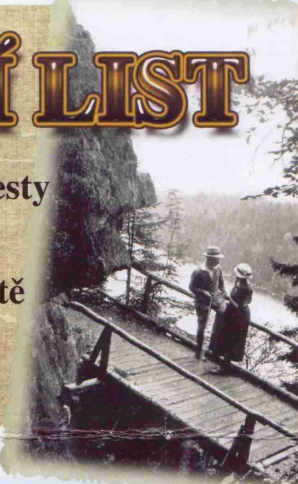

Turistická „dámská cesta“ byla jedinečně pohodlně trasována kolem okraje kamenných moří, a profesionálně vyskládána z kyklopsky rovnaných kamenů členy Klubu českých turistů. Přestože prochází jen rozsáhlým ochranným pásmem rezervace v CHKO, někdejší Správa NP a CHKO ji i další návazné území znepřístupnila nejen administrativně, ale i reálně - díky velkému množství ponechaným padlých kmenů přes cestu je zcela neprůchodná. Tato situace je součástí svévolně nadiktovaného režimu bezzásahového „rozpadu“ lesa (ke vzniku virtuální divočiny) v CHKO. Naštěstí milovníci Šumavy jsou všichni sportovci.

   OTEVŘENÁ ŠUMAVA

PAMIĚTNÍ LIST

- k výročí 130 let lávkové cesty
- 3. ročník vzpomínkového pochodu k Juránkové chatě

Ing. Michal Šnebergr
starosta Železné Rudy

Emil Kintzl
předseda o. s. Otevřená Šumava

Na bývalé Juránkové chatě, dne 13. 10. 2012

Závěry

Doposud uskutečňovaná konzervativní ochrana národního parku i CHKO postrádá své opodstatnění, neboť její „hlavní náplní“ je pouze záměr dalšího rozšiřování a zneprístupňování – dnes již fakticky značně více než 20 % (přes 30, 50, 70, 80 %) a znemožňování základní výchovně-vzdělávací funkce (počet návštěvníků od vyhlášení NP se snížil na polovinu). Někdejší značná biodiverzita území je rozsáhlým bezzásahovým hazardem likvidována. „Konzervativní“ ochranou tak většina chráněných ohrožených druhů přechází z červeného seznamu do černého seznamu vymizelých druhů Šumavy. **Ochrana Šumavy v současné velikosti a požadované kategorizaci není přínosem pro region Šumavy. Velkoplošná ochrana území – BR UNESCO, EVL, PO, NP, CHKO postihuje obce v regionu o celkové rozloze 270 tisíc hektarů s počtem 75 tisíc obyvatel. Zatím je možno chápat vnucovanou bezzásahovost jako rozsáhlou „zprivatizovanou“ experimentální exteriérovou „laboratoř“, přístupnou pro (štědře dotované a mediálně propagované) ideology divočiny - teoretické biologie a entomology (neboť suchý les je skutečnou množárnou dřevokorního hmyzu). Tomu nasvědčuje i informace entomologa Josefa Ruska z české Akademie věd, že ve smrčinách Šumavy nalezl 15-20 zde doposud neznámých druhů hmyzu – chvostokoků a hmyzenek (údajně glaciálních reliktnů). Zajímavý je pak dovětek, že *proto těmto unikátním lesům je třeba zajistit lepší ochranu*, o níž by se měly zasadit státní instituce a nevládní organizace, např. „Česká krajina“, dle její mluvčí Soni Meikle (v Železnorudském zpravodaji VIII/2012) - tedy alespoň něčemu je vnucovaná virtuální divočina prospěšná. **Problematika schnoucího dřeva na stojato, versus neustále rostoucí plochy nedotknutelného lesa, rychle rostoucí ceny dřeva a skutečnost, že obyvatelé regionu Šumavy nemají čím topit, že nemají ve svém regionu práci a že kdysi kvetoucí region se ekonomicky stále propadá, ideology bezzásahové „divočiny“, kteří prosadili iracionální ochranu přírody, nezajímají.****

Proto je zcela nezbytné **před odsouhlasením zákona o Šumavě:**

- přehodnotit velikost a zonaci všech kategorií velkoplošných území ochrany přírody Šumavy, tj. BR UNESCO, EVL, PO, NP, CHKO (každá má jinou hranici)
- vyločit pojem bezzásahovost ve zkulturněných biotopech Šumavy, který nikdy nebyl odborně definován a pozitivně zhodnocen, neboť zde se zcela degraduje původní biodiverzita
- vyločit zvyšování nepřístupné I. zóny nad 30 % i v dalším výhledu (neboť kdyby opravdu se ukázala racionální potřeba, dokážeme velmi rychle novelizovat jakýkoliv zákon), přičemž inspektoři Evropské komise (přivolaní na základě soukromých žalob eurokomisaři), prohlásili, že přijatá zonace je pouze naší interní záležitostí
- umožnit výchovně vzdělávací funkce obnovením přístupu někdejších turistických tras
- sledovat a min. po pěti letech vyhodnocovat dopady ochrany přírody na trvalou udržitelnost environmentální, ale i ekonomickou a sociální.

Bezzásahová umanutost přeměny zkulturněných porostů na „přírodní“ nefunguje ani v nejlepších podmínkách po více než půlstoletém opuštění od hospodaření – což si teoretičtí „vědci“ mohou ověřit třeba na Kubě, Barmě či Srí Lance.

Zatím **činnost Ministerstva životního prostředí je svými návrhy značně odtržena od celostních potřeb reálného života.** Naše demokracie zatím zklamala, neboť činnost MŽP, AOPK a ČIŽP zatím nedostatečně reflektovala požadavky asistenčního ekosystémového přístupu v ochraně Šumavy. Minorita fundamentálních iracionálních ideologů „posvátné“ bezzásahové divočiny, za pomoci dotovaných medií a finančně zkorumpovaných aktivistických ekologů znásilňuje majoritu rozumově uvažujících obyvatel i aplikovaných biologů (lesníků, zemědělců, vodohospodářů), kteří vycházejí z běžné praxe a ne vnucovaných iracionálních ideologických záměrů (ti starší znají již dvě). Proto by bylo účelné sloučit MŽP s ministerstvem zemědělství jako ministerstvo venkova a agendu péče o ovzduší převést na Ministerstvo zdravotnictví. Zatím u kormidla řízení činnosti, vč. ovládání finančních toků, jsou převážně fundamentální ideologové bezzásahovosti.